

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

כבוד השופט ירון מינטקביץ בפני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד ענת ארוסי-כהן

המאשימה

נגד

יניב עמר
ע"י עו"ד דותן דניאלי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו ברצף עבירות של פגיעה בפרטיות, מידע כוזב (לפי חוק המחשבים), הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הטרדה מינית, סחיטה באיומים, זיוף בכוונה לקבל דבר, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר טיעון, לפיו הוסכם כי כתב האישום יתוקן, ושני הצדדים יעתרו במשותף להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה, בשיעור שיקבע על ידי בית המשפט. עוד הוסכם, כי הפיצוי ישולם לאחר שחרור הנאשם ממאסרו, וכי ינתן צו עיכוב יציאה מהארץ להבטחת התשלום.

עובדות כתב האישום

על פי המבוא לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לאישומים נוצרו עימותים בין הנאשם לבין ארבעה אנשים אשר הנאשם ראה עצמו נפגע מהם, והנאשם שם לעצמו למטרה לפגוע בהם מרחוק, תוך שימוש ברשת האינטרנט ובכלים שהיא נותנת לשם כך, ובכלל זה היכולת להפיץ מידע כוזב ופוגעני אודות אדם תוך שמירה על אנונימיות.

אישום ראשון

בסוף שנת 2015 הגיש אדם בשם ג.ד. תביעה לבית המשפט נגד הנאשם, בשל סכסוך עסקי (על סכום של 1,000 ש"ח). בשל כך, פתח הנאשם נגד ג.ד. במתקפה של פרסומים מכפישים, המציגים אותו כנוכל המרמה את הבריות, וכן הפיץ את פרטיו של ג.ד. באתרים רבים המציעים שירותים, באופן שגרר הטרדות טלפוניות ובאמצעות הדואר האלקטרוני. הנאשם המשיך במעשיו גם לאחר שהוצא נגדו צו איסור הטרדה מאיימת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

מעשיו של הנאשם פגעו בשמו הטוב של ג.ד. וגרמו להצפתו בהטרדות טלפוניות רבות מספור. כתוצאה מכך נגרמה ירידה במספר לקוחותיו והפסדים כספיים. כמו כן בני משפחתו של ג.ד. נאלצו להתמודד עם מסע ההכפשות אשר התנהל נגדו.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות, הפצת מידע כוזב (לפי חוק המחשבים), הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק.

אישום שני

במהלך אוגוסט 2015 העסיק הנאשם צעירה בשם א.ר. במשך שבועיים, והשניים נשארו בקשר לאחר מכן. במהלך תקופת ההכרות ביקש הנאשם להפגש עם א.ר. וליצור עמה קשר אינטימי, אך א.ר. סרבה לכך וביקשה לנתק את הקשר עם הנאשם – וכתוצאה בתחילת שנת 2016 פתח הנאשם נגד א.ר. במתקפה של הטרדות והכפשות, תוך שימוש באמצעים שונים להסוואת זהותו, ופסק ממעשיו רק עם מעצרו בדצמבר 2017. וכך פעל הנאשם:

הנאשם העלה פרסומים רבים באתרים שונים ובהם הופיעו פרטיה של א.ר., כמי שמספקת שירותי מין בתשלום. חלק מהפרסומים כללו גם את תמונתה וכתובתה של א.ר.. כמו כן הנאשם הפיץ פרסומים דומים גם בדואר אלקטרוני לנמענים שונים באופן אקראי. כתוצאה סבלה א.ר. מהטרדות רבות לאורך כל שעות היממה, בטלפון ובדואר האלקטרוני, מצד אנשים אשר ביקשו לממש את ההצעות הכוזבות לשירותי מין שפורסמו בשמה.

הנאשם פרסם מודעות "דרושים" כוזבות בשמה של א.ר. עם פרטיה, בפורומים ולוחות מודעות אינטרנטיים רבים, על מנת ליצור מצג כוזב כי היא מחפשת עובדים וכך לגרום להטרדתה על ידי אחרים.

הנאשם פרסם בפורומים שונים באינטרנט מודעה ובה פרטיה המלאים של א.ר., לרבות מס' טלפון, מס' תעודת זהות, מס' חשבון בנק ועוד, כמי שמספקת שירותי שמרטפות. המודעה אף נשלחה לנמעני דואר אלקטרוני בתפוצה רחבה, בצירוף דרישה לתשלום 20 ש"ח בתמורה להסרה מרשימת התפוצה.

הנאשם העלה בפורומים רבים באינטרנט פרסומים רבים בגנותה של א.ר., תוך הצגתה כנוכלת הגובה מראש תשלום בעבור שירותי שמרטפות אך נעלמת מבלי לספק את השירות. הפרסומים כללו את פרטיה של א.ר., וחלקם גם כלל הצעה לקוראים להתאחד לצורך הגשת תביעה נגדה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם א.ר. סבלה מהטרדות רבות מספור אשר גרמו לה להפרעות שינה ולמצוקה גופנית ונפשית ופגעו בעבודתה. כמו כן, חיפוש שמה של א.ר. ברשת האינטרנט מעלה תוצאות רבות של פרסומים שלה כמי שמספקת שירותי מין בתשלום וכנוכלת, דבר אשר מקשה עליה להתקבל לעבודה, וגרם לה להשקיע משאבים רבים בהסרת הפרסומים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית והפצת מידע כוזב.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

אישום שלישי

בתחילת שנת 2017 הגיש אדם בשם א.ל., עורך דין במקצועו, תביעה כספית נגד הנאשם בשל הפצת דואר פרסומי וזכה. בשל כך פתח הנאשם נגד א.ל. במתקפת הטרדות, שנפסקו עם מעצרו של הנאשם בדצמבר 2017. וכך עשה הנאשם:

הנאשם הפיץ פרסומים שונים באתרי אינטרנט שנחזו להיות של נשים המעוניינות לקיים יחסי מין והמציעות שירותי מין בתשלום, עם מספר הטלפון של א.ל.. כתוצאה הוטרה א.ל. לאורך כל שעות היממה על ידי אנשים רבים אשר ביקשו לממש את ההצעות אותן פרסם הנאשם.

הנאשם העלה פרסומים שונים באינטרנט בגנותו של א.ל., בהם כתב כי מדובר בנוכל הפוגע בלקוחותיו. הפרסומים כללו את פרטיו האישיים של א.ל., לרבות מס' תעודת הזהות שלו. הנאשם אף הפיץ את הפרסומים בתפוצה רחבה באמצעות הדואר האלקטרוני, וחלקם הגיעו למכריו.

הנאשם הפיץ את שמו של א.ל. וכתובות הדואר האלקטרוני שלו באתרים שונים, באופן שגרם לכך שא.ל. קיבל פניות שיווקיות רבות והוטרה.

הנאשם פרסם בפורומים ובלוחות אינטרנטיים מודעות "דרושים" בשמו של א.ל., ובהם מספרי הטלפון וכתובות הדואר האלקטרוני שלו, על מנת לגרום להטרדתו על ידי אחרים.

בתקופה שבין יום 7.6.17 ועד נובמבר 2017 שלח הנאשם לא.ל. באמצעות הדואר האלקטרוני הודעות ובהן דרש ממנו שישלם לו תוך 30 יום סכום של 15,000 ש"ח, אחרת יגרום לו "נזק בל יתואר", ובכלל זה תשלח הודעת דואר אלקטרוני ל 50,000 איש בעניינו של א.ל.. משלא שילם א.ל. את הסכום, שלח הנאשם לא.ל. הודעה ובה כתב "רק בלילה הזה אלפי פלסטינים וערביי חמאס קיבלו מייל עם תמונה שלך ופרטים מלאים כולל הכתובות שלך .. המטרה – לרצוח אותך או לגרום לפיגוע דקירה במקום שסתם ערבים ידקרו מישהו אז עדיף שידקרו בן זונה נאצי כמוך ויהרגו אותך ...". כמו כן הנאשם שלח הודעת דואר אלקטרוני ובה פרטיו האישיים של א.ל. וכתב בו "לכל שהידיים והמוסלמים שאכפת להם ממסגד אלאקצא! הישראלי הזה מחלל את מסגד אלאקצא! ... צריך לחסל את הישראלי היהודי הזה שמזלזל באסלאם ומחלל אותו...".

כתוצאה ממעשיו של הנאשם אופר הוטרה פעמים רבות מספור ואיכות חייו נפגעה, שמו הטוב נפגע, וכתוצאה פחת מספר לקוחותיו – ובהתאמה ירדו גם הכנסותיו מעסקו כעורך דין.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות וסחיטה באיומים.

אישום רביעי

אדם בשם ל.ס. הגיש תביעה כספית נגד הנאשם בשל הפצת דואר פרסומי וזכה. בשל כך פתח הנאשם נגד ל.ס. במתקפת הטרדות, אשר החלה במרץ 2017 ונפסקה עם מעצרו של הנאשם בדצמבר 2017. וכך עשה הנאשם:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

הנאשם פרסם את מספר הטלפון של ל.ס. במספר אתרים המשמשים להתקשרויות והכרויות, תחת כינויים היוצרים את הרושם כי מדובר באישה המעוניינת לקיים יחסי מין מזדמנים.

הנאשם פרסם מודעות "דרושים" ובהן פרטיו של ל.ס., באופן שיצר רושם כאילו ל.ס. מחפש עובדים, על מנת שיוטרד בידי אחרים.

הנאשם יצר בפני מספר אנשים מצג כאילו ל.ס. התחייב להעסיקם בעבודות שונות. אשה אחת החלה לעבוד בעקבות המצב ודרשה מ.ל.ס. שישלם לה את שכרה.

הנאשם הפיץ את שמו של ל.ס. ופרטי הקשר שלו בין מספר אתרי דיוור, וכתוצאה הוטרד ל.ס. בפניות טלפוניות מבתי עסק שונים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוטרד ל.ס. באמצעות הטלפון באופן שפגע באיכות חייו, נגרמה פגיעה לעסקיו והוא נאלץ להשקיע זמן ניכר בהסרת הפרסומים ובהתמודדות עם השלכותיהם.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות והפצת מידע כוזב.

אישום חמישי

בסמוך לחודש פברואר 2017 מכר הנאשם לאחר, מאגר כתובות דואר אלקטרוני לצורך הפצת דואר פרסומי. הנאשם התחזה כלפי אותו אדם בשם ליאור והוציא לו חשבונית כוזבת, של חברה אשר אין לו כל קשר אליה ואשר פרטיו אינם מופיעים עליה, על מנת למנוע ממנו לאתרו.

לאחר ביצוע העסקה התגלע סכסוך עסקי בין הנאשם לאדם השני, אך אותו אדם לא היה יכול לאתר את הנאשם, משום שמסר פרטים כוזבים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בזיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה.

טיעוני הצדדים

כפי שציינתי למעלה, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו לעונש מוסכם של 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים של מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים, אשר הוסכם כי ישולם לאחר סיום ריצוי המאסר.

ב"כ המאשימה נימקה את העונש המוסכם ב"מורכבויות" הקשורות למצב הראיתי בתיק וחומרי חקירה חסויים וכן בחסכון בזמנם של המעורבים. כמו כן התייחסה לכך שמדובר בתחום אשר אין לגביו פסיקה רבה, ועל כן יש לגבש מדיניות ענישה באופן הדרגתי. לצד זאת כינתה את מעשיו של הנאשם "טרור רשתי" ושמה דגש על הפגיעה הקשה שנגרמה לקורבנותיו של הנאשם כתוצאה ממעשיו. לאור אלה ביקשה לכבד את ההסדר ולחייב את הנאשם לפצות את קרבנותיו בעשרות אלפי שקלים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שמדובר בסכסוך אשר במסגרתו נפגע גם שמו של הנאשם (ולתמיכה בכך הגיש פלט תוצאות חיפוש שמו ברשת האינטרנט, במ/3). עוד טען, כי לרשות המתלוננים עומד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-12-62036 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

האפיק האזרחי למיצוי דרישותיהם מול הנאשם ועל כן ביקש לקחת זאת בחשבון בעת קביעת הפיצוי, והגיש לעניין זה שלוש פסקי דין במסגרתם חוייב הנאשם לפצות את המתלוננים.

בטיעונו התייחס ב"כ הנאשם גם לתרגיל חקירה שנערך, אשר כונה על ידי הצדדים "תרגיל המדובבים" במהלכו בוימה חטיפתו של הנאשם על ידי שוטרים אשר התחזו כעבריינים שפעלו בשליחותה של א.ר. ודרשו ממנו, כביכול בשמה, לפצותה על מעשיו. ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון פעילות משטרתית זו כחלק מהשיקולים בקביעת סכום הפיצויים.

הנאשם הגיש מכתב ובו ביקש להדגיש כי מעשיו כלפי א.ר., למרות שמהווים הטרדה מינית, נבעו מיצר נקמה בשל סכסוך ולא נעברו מ"מניעים אחרים" ועל כן ביקש שיופנה לקבלת טיפולים לבעיות מהן סובל ולא לבעיות אחרות.

דיון והכרעה

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה, ומדגימה את הסכנות הטמונות באינטרנט בכלל וברשתות חברתיות ופורומים שונים בפרט: לצד הברכה שביכולת להפיץ דעות ורעיונות ובגישות למידע, הרשת מאפשרת להפיץ ללא מאמץ מידע מכפיש, משפיל, כוזב ומטעה, תוך שמירה על אנונימיות, ובכך לפגוע באחרים ולמרר את חייהם, כפי שעשה הנאשם.

אמנם המעשים נעשו במרחב הווירטואלי, אך הם פגעו בקרבנותיהם במרחב הממשי ביותר. גם מבלי לשמוע ראיות, לא קשה לתאר כיצד מרגישה צעירה אשר נתונה לאורך חודשים ארוכים למטח הטרדות מזרים המצפים לקבל ממנה שירותי מין, וכל צלצול טלפון ממספר לא מוכר טומן בחובו הטרדה נוספת. לא קשה לתאר כיצד מרגיש אדם אשר פרסומים פוגעניים וכוזבים אודותיו מופצים ברשת, וכל חיפוש עליו מניב שלל תוצאות מכפישות. ועל כך יש להוסיף כי הרשת אינה שוכחת דבר, ובפרסום מכפיש שהופץ בה, לא עוטפים למחרת היום את הדגים.

כתב האישום מתאר את הנזק אשר נגרם לקרבנותיו של הנאשם, אשר קיבל ביטוי בהפרעות שינה, פגיעה תעסוקתית ועסקית והתמודדות עם בני משפחה, מכרים ואנשים זרים, הנחשפים למידע מכפיש וכוזב - וללא ספק מדובר בפגיעה קשה, אשר תוצאותיה ילוו את קרבנותיו של הנאשם עוד שנים רבות.

משכך, לו הייתי נדרש לקבוע מתחם עונש הולם למעשיו של הנאשם, יש להניח כי צידו הנמוך היה לכל הפחות קרוב לעונש לו עותרים הצדדים.

ועם זאת פסיקה עקבית קובעת, כי כאשר מוצג הסדר "סגור" בית המשפט אינו אמור לקבוע מתחם עונש אלא לבחון את סבירותו של ההסדר, ורק במקרים חריגים, בהם העונש המוסכם חורג מהראוי במידה קיצונית ופוגע באינטרס הציבורי, יסטה בית משפט מהסדר טיעון. ר' למשל רע"פ 3446/18, חרחש נ' מדינת ישראל:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-12-62036 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

"... מערך השיקולים הפועלים ביחס לגיבושו של הסדר טיעון, ובפרט ביחס לענישה, רחב יותר מזה הקיים בפני בית משפט בבואו לגזור את דינו של נאשם בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין (וראו רע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.2013))."

וכן ר' בג"צ 625/18, בונדרנקו נ' מדינת ישראל והפסיקה הרבה המצוטטת בו. ואכן, לצד חומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בקרבנותיו, קיימים שיקולים נוספים, ענייניים וראויים אותם שקלה המאשימה בהגיעה להסדר:

ראשית, השאלה הראייתית: ב"כ המאשימה הצהירה, כי ברקע ההסדר "מורכבות" ראייתית. ואכן, ניתן היה להתרשם במהלך שמיעת התיק, כי מדובר בתיק לא פשוט, המעלה שאלות לא שגרתיות, הן ביחס לחומר הגלוי והן ביחס לחומר החסוי. המצב הראייתי והחשש מחשיפת חומר חסוי הם שיקולים ענייניים וראויים, אשר על המאשימה להביא בחשבון בהגיעה להסדר טיעון. אדגיש, כי לאור השלב הדינוני המוקדם בו הגיעו הצדדים להסדר והעובדה שלא נחשפתי למלוא הראיות ולטיעוני הצדדים, אין באמירות אלו כדי ללמד דבר ביחס לתוצאת התיק, לו היה נשמע עד תום.

שנית, החסכון בזמנם של הצדדים ומשאבי המערכת: לאור מורכבותו של התיק והשאלות שבמחלוקת, סביר להניח כי שמיעתו עד תום היתה אורכת זמן ניכר. במיוחד דברים אמורים לאור העובדה שחלק מהחומר עליו ביקשה המאשימה להסתמך הוא פלטי נתונים של חברות תקשורת זרות, אשר העדת נציגים מטעמן אינה דבר של יום ביומו. וגם שיקול זה יכול להצדיק הגעה להסדר מקל.

לצד אלו נתתי גם משקל לשיקולים הכלליים הנוגעים להסדרי טיעון, וכן לעובדה שהעבירות בהן הורשע הנאשם אינן שכיחות, וטרם נקבעה לגביהן רמת ענישה, כמו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו צעיר ללא הרשעות קודמות והודאתו במוחס לו.

לאור אלה, העונש המוסכם לו טוענים הצדדים במסגרת הסדר הטיעון נראה סביר, ולא אסטה ממנו.

הפיצוי

במסגרת ההסדר הוסכם כי יפסקו פיצויים לנפגעי העבירה, אשר ישולמו לאחר שחרורו של הנאשם מהמאסר, והמחלוקת בין הצדדים היא ביחס לגובהם.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו למצבו הכלכלי של הנאשם, אשר הוכרז פושט רגל. לא ראיתי כי שיקול זה רלוונטי לקביעת גובה הפיצויים: אכן, בקביעת קנס על בית משפט להביא בחשבון את מצבו הכלכלי של נאשם (סעי' 40 לחוק העונשין) שכן אין דומה פגיעתו של קנס כספי באדם בעל אמצעים לפגיעתו של קנס דומה במי שאין הפרוטה מצויה בכיסו. אך מנגד, בקביעת הפיצוי שיקול המרכזי אותו מביא בית המשפט בחשבון הוא הנזק שגרם הנאשם לקרבנו, ולא הקושי של הנאשם לשלמו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

ומשבחר אדם לפגוע באחר ולגרום לו לנזקים, לא תשמע טענתו שאין בידו לפצות את הנפגע – והיה עליו להביא עניין זה בחשבון בטרם מעשה.

ב"כ הנאשם שם בדבריו דגש על תרגיל המדובבים – והתקשיתי למצוא קשר בין עניין זה ובין גובה הפיצוי הראוי למתלוננים: אמנם מדובר בתרגיל חקירה לא שגרתית, אשר במהלכו שוטרים סמויים התחזו כעבריינים הפועלים בשליחותה של א.ר., ודרשו מהנאשם לפצותה. גם אם אקבל, לצורך הדיון, את ההנחה שהתרגיל פגע בזכויותיו של הנאשם, אין למתלוננים כל קשר אליו ואין כל סיבה להתחשב בו בקביעת הפיצויים. ואבהיר, כי לא נחשפתי למלוא הנתונים ביחס לתרגיל ולא שמעתי טיעון מסודר ביחס לשיקולים שהצדיקו את ביצועו והשלכותיו המשפטיות, ועל כן אין בדברי שום קביעה ביחס למשמעויות הנובעות ממנו.

בהעדר נתונים ברורים ביחס להיקף הפגיעה בקרבנות, אפסוק לנפגעים פיצויים על דרך האומדנה. ר' למשל בהקשר זה רע"פ 3530/08, אלטורי:

אשר לטענת המבקשים, כי שגה בית משפט השלום כאשר הטיל רכיב של פיצוי ללא הערכה מדויקת של הנזק, דינה להידחות. בית משפט זה עמד בעבר על אופיו של הפיצוי בהליך הפלילי, בקובעו כי, בשונה מפיצוי במשפט האזרחי, "הנזק או הסבל", בגינם נפסק פיצוי לפי סעיף 77(ב) לחוק העונשין, אינם טעונים "הוכחה מפורטת הניתנת לחישוב מדויק" (דנ"פ 5625/16 אסרף נ' בוקובזה (13.9.2017)).

במסגרת שיקולי לקביעת גובה הפיצוי אביא בחשבון את משך ההטרדה, אופיה ועצימותה. לא מיותר לציין בהקשר זה, כי בהליכים אזרחיים בשל שליחת דברי פרסום בדואר אלקטרוני או טלפון, סכום הפיצוי המירבי בגין דבר פרסום בודד הוא 1,000 ש"ח, ופסיקה עקבית קובעת כי זוהי נקודת המוצא לפסיקת פיצויים. ר' למשל דין רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון שם נפסק:

"על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים".

נתתי דעתי לפסקי הדין אותם הגיש ב"כ הנאשם (במ/4), בהם נפסקו לחובת הנאשם פיצויים למתלוננים בהליכים אזרחיים שהתנהלו בינם. לגבי המתלוננים א.ל. ול.ס., מדובר בהליכים אשר נזכרו בכתב האישום כמניע למסע הנקמה בו פתח הנאשם נגדם, ובהם נפסקו לזכותם פיצויים בשל הפצת דואר פרסומי (תא"מ XXXX ות"ק XXXX). משכך אין בכלל מקום להתייחס לפסקי דין אלו ולא היה מקום להעלותם במסגרת הטיעונים. עם זאת אכן נפסקו לזכותו של ג.ד. פיצויים בגין חלק מהמעשים מושא כתב האישום במסגרת הליך אזרחי (ת"ק XXXX), ועל כן אפסוק לזכותו פיצויים רק בגין המעשים עליהם לא פוצה.

ולאור אלה, ראיתי לפסוק למתלוננים את הסכומים הבאים:

ג.ד.: 10,000 ש"ח.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

א.ר. : 35,000 ש"ח.

א.ל. : 15,000 ש"ח.

ל.ס. : 10,000 ש"ח.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש תמנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
 - ב. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק המחשבים שהיא פשע או סחיטה באיומים תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק המחשבים שהיא עוון, איומים, פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, הפרת הוראה חוקית או כל עבירה שיש בה יסוד של זיוף או מרמה, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ד. פיצוי למתלונן ג.ד. בסך 10,000 ש"ח.
 - ה. פיצוי למתלוננת א.ר. בסך 35,000 ש"ח.
 - ו. פיצוי למתלונן א.ל. בסך 15,000 ש"ח.
 - ז. פיצוי למתלונן ל.ס. בסך 10,000 ש"ח.
- הפיצויים ישולמו עד יום 1.7.19 בתשלום אחד. בהסכמת הצדדים מעכב את יציאת הנאשם מהארץ עד לתשלום הפיצויים.
- בשולי גזר הדין ראיתי להתייחס לדברי הנאשם במכתבו. אכן, למרות שמעשיו של הנאשם כלפי א.ר. מהווים הטרדה מינית, יש לראותם בפרספקטיבה של מעשיו המפורטים ביתר האישומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ח, 02 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

ירון מינטקביץ, שופט

ולתהנים סגורות